

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae

Eu, fiilor, n-am pace în cer și pe pământ fără voi. Voi sunteți pacea Mea, cu voi Mă alin, cu voi Mă bucur în dorul venirii Mele, că Mi-e dor de lucrul mâinilor Mele, Mi-e dor de om, măi fiilor. Mi-e dor să vină omul spre Mine, că nu e bucurie mai mare în cer ca atunci când un om fără Dumnezeu vine spre Mine să Mă găsească și să Mă urmeze. Eu pe voi v-am pus pe pământ cărare a oamenilor spre Dumnezeu. Eu pe voi v-am ales de sprijin, fiilor. Eu, fiilor, n-am pace în cer și pe pământ fără voi. Fără voi n-am grai, n-am cuvânt. Fără voi n-am pace, fiilor. Și de ce n-am pace fără voi? N-am pace până ce voi veni văzut, că iată, îl strig mereu pe om. Mereu, mereu Îmi fac cale spre oameni cu voi. Voi sunteți mâinile și picioarele Mele; cu voi umblu, cu voi petrec, cu voi Mă scriu în cer și pe pământ, și n-am pace până ce voi găsi odihna Mea. Omul e odihna Mea, și Mi-e dor de lucrul mâinilor Mele, Mi-e dor să vină omul spre Mine și să Mă urmeze precum voi M-ați urmat, copilași ai grădinii cuvântului Meu. O, cum aș putea să mai am pace fără voi? Nimeni nu voiește să se lepede de sine și să Mă urmeze. Oamenii vor cu Mine, dar ei nu știu ce înseamnă să fie omul cu Dumnezeu. Nici un om nu mai știe cum să fie omul cu Dumnezeu. Mi-e dorul plin, Mi-e duhul tânjind pentru omul cel făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Mi-e plânsul durut, Mi-e dorul plângând după om, dar cu voi Mă alin și Mă mângâi mângâindu-vă și înviindu-vă în dorul Meu. O, cine mai are milă de Mine ca să Mă dea oamenilor și să-Mi găsească în ei mângâierea pierdută, odihna Mea cea dintâi? Mi-e dor de tot neamul omenesc, dar în lucrul Meu cu voi Mă pierd în voi, Mă ascund în voi cu dorul Meu, că nu mai am unde să-Mi plec capul, nu mai am. Omul nu mai este casa Mea. Și-a vândut omul casa și grădina, trupul și fericirea și le-a vândut. Omul era casa Mea, și Mie nu-Mi trebuia casă făcută de oameni. Ce fel de casă să-Mi zidească Mie oamenii care Mi-au stricat casa și odihna Mea? Omul era să fie casa Mea și slava Mea, după chipul și asemănarea Mea.

O, fiilor, cum aș putea să mai am pace fără voi? Unde Mi-aș mai găsi alinul, unde? Cine să Mă audă? Cine să Mă cunoască? Cui M-aș putea plânge pe pământ? Viața omului trebuia să fie viața Mea; trupul lui, casa Mea; lucrarea lui, lucrarea Mea. O, fiilor, e pacea Mea cu voi și Mă mângâi cu voi mângâindu-vă și înviindu-vă în dorul Meu. Luați cuvântul Meu, luați mângâierea Mea și dați-o oamenilor ca să simtă ei mângâierile Mele și să-Mi cunoască glasul.

O, poporul Meu, grăiesc ție, fiule, ca să audă oamenii glasul Meu și graiul Meu cu tine pe pământ. Ce ai face tu dacă n-ai mai crede în Mine, în cuvântul Meu? Te-ai face asemenea oamenilor care nu mai știu ce înseamnă să fie omul cu Dumnezeu. Te-ai face asemenea cu cei ce te învață cum să fii, că oamenii lumii au învățători, au preoți, au profeți, și duhul lumii îi desparte de Mine, că zice Scriptura: *«Prietenia cu lumea este vrăjmășie cu Dumnezeu»*. Te-ai face vrăjmaș Mie dacă te-ai despărți de cuvântul vieții, fiule al poporului Meu. O, tu să nu te joci de-a statul cu Dumnezeu, de-a venitul și de-a plecatul să nu te joci tu, cel care stai cu Mine prin credința ta, prin iubirea ta. Cel ce se joacă de-a plecatul nu se mai poate juca și de-a venitul înapoi la Mine și la tine, poporul Meu, iubitul Meu popor. O, greu e de cel venit și plecat, și va veni o vreme grea, o durere apăsătoare peste cel ce n-a știut să stea cu Dumnezeu, și mai mare durere ca aceea nici n-a mai fost și nici nu va mai fi durere, durere fără mângâiere.

O, fiule Israele, să nu te joci cu Dumnezeu, să nu-L înșeli, să nu-L minți, să nu-L părăsești pe Cel ce este. Pe Mine, fiule, nu Mă poți găsi la cei străini de Mine, la cei ce nu-Mi sunt casă. Eu sunt cu cei ce-i am casă a Mea și odihnă a Mea în ea, voia Mea în om, poporul Meu. Numai un așa om este creștin, casă a Mea este.

Cuvântul Meu zidește casă Mie în tine, fiule credincios din Israel. Cuvântul Meu din tine să dea socoteală la oricine îți va cere socoteală pentru credința ta și pentru înțelepciunea ta, copilul Meu Israel. Nimeni, fiule, nu are înțelepciune în afară de tine, căci M-am făcut în tine înțelepciune ca să nu Mă părăsești și ca să nu pieri, copile scump. Scris este în Scripturi: *«Cel ce piere, din lipsă de înțelepciune piere, din lipsa lui Dumnezeu din el piere cel fără înțelepciune»*. Pacea Mea în tine este viața Mea în tine, fiule. Cel ce are pace are pe Dumnezeu, căci Eu Mă fac pace în cel ce Mă are, Mă fac credință în el, Mă fac iubire, Mă fac zâmbet sfânt, Mă fac lumină, Mă fac odihnă a Mea în el și îl numesc fiu al lui Dumnezeu, căci Eu așa am zis: *«Feriți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema»*.

Israele, Israele, să nu-ți pierzi, fiule, fericirea; să nu te joci de-a statul cu Dumnezeu. Mă aprind în dorul Meu de tine, și Duhul Meu Se mistuie după tine ca să te țin în dragoste, poporul Meu. N-am pace în cer și pe pământ fără tine, fiule Israele. Să nu te lași înstrăinat, să nu te lași în mâna celor fără Dumnezeu, căci cei cu Dumnezeu sunt cei ce-L trăiesc pe Dumnezeu. Este scris în Scripturi și în prooroci de glasul cuvântului Meu care este azi cu tine, poporul Israel de azi. Citește, fiule, și crezi luminând peste oameni. Lumină din lumină să dai, că ai, poporul Meu. Ale Mele din ale Mele să dai. O, vin mereu, Israele, vin și nu te las să pieri, că vremea e grea, și dacă tu ai vedea-o te-ai speria.

E vremea rea, măi Israele măi, și e plină de profeții ei, și tu ești mic. Stai de mână cu Mine, fiule, că tu ești mic, ești mititel în vremea oamenilor. Eu sunt mic pe pământ, că tu ești mititel și puținel, dar mărirea Mea te are mare, și tu ești mare înaintea Mea. Tu, cel mititel, ești mare și ești cuprins de mărirea Mea, de cuvântul Meu care te păstorește ca să fii și să nu pieri înghițit de vremea rea. Stai în casă, fiule, stai în tine cu Mine, nu în lume cu tine și cu lumea. Stai, că mare este cel ce stă ca să nu cadă, iar cel ce cade, acela nu stă și de aceea cade.

Poporul Meu, să faci bine cu Mine oamenilor; să nu faci oamenilor bine cu tine. Oamenii așa sunt învățați să facă bine, și zic că e bine, dar tu să nu zici tot așa, și tu să faci bine cu Mine, fiule.

Sunt cu mângâiere de sfinți deasupra ta, Israele, și vin cu fiii grădinii Mele spre tine, și cu mângâierea sfinților vin. Stau sfinții cununi-cununi. Stau cete-cete apostolii și proorocii, arhierii și evangheliștii, mucenicii și mucenițele, mironosițele și fecioarele. Stau sfinții și îngerii cununi-cununi deasupra ieslei cuvântului Meu. E dorul sfinților după tine, poporul Meu, fiul Meu cel mic. Te mângâie sfinții, copilul Meu: Nicolae, arhierul Meu, fecioara Filoteea, în ceata de fecioare, căci tu ești cel iubit la sfârșit, cu iubire mare ești iubit, și duhurile sfinților se odihnesc în Duhul Meu, în cuvântul Meu la sfârșit precum și la începutul omului. Te mângâie sfinții, Israele mititel, și cine înțelege minunea aceasta, taina aceasta de cer coborât pe pământ?

– O, Doamne, Doamne, sfinții Tăi și cu Tine pe pământ, o, Doamne al sfinților! E vremea să vii cu sfinții, în zeci de mii să vii, și să vină cu Tine sfinții. Eu am făcut bine oamenilor pe pământ și i-am ajutat să nu lucreze fărădelegea, Doamne. În numele Tău i-am ajutat să fie ai Tăi și nu ai lor oamenii, și Te-am vestit cu râvnă și cu iubire, și vin acum din cer cu Tine, și din Tine grăiesc așa peste oameni: lepădați, oamenilor, nelegiuirea și dați-vă unii pe alții lui Dumnezeu. Luați din izvorul vieții. Acesta este izvorul. Nimic să nu faceți fără El pe pământ. Cuvântul este izvorul. Domnul este Cuvântul. Nimic fără Dumnezeu, o, oamenilor! Faceți-vă fii ai lui Dumnezeu, voi, fii ai oamenilor! Mângâiați pe Domnul cu iubirea Lui în voi, așa cum au făcut sfinții cerului pe pământ.

Și, dă-le, Doamne, oamenilor, dă-le pâine, o, Tu, pâine a oamenilor! Fă omul să știe că Tu ești pâine, Doamne, că Tu ai venit ca pâine să aibă, și din belșug să aibă. Tu ai venit ca iubire să aibă, și din belșug să aibă, și să-Ți dea oamenii iubirea Ta din ei dacă o vor lua în ei. Dar de Israelul Tău cel român să ai mare milă, Doamne, și mare să-Ți fie ungera Ta pe creștetul lui, că Tu ești mare în Israelul român și sufli peste neamul român ca să ia Duh Sfânt și să Te împartă pe Tine duh și adevăr, căci Tatăl așa închinători dorește.

– O, din ceata fecioarelor duhul meu se roagă Ție, Doamne. Sădește-Te în copii și în fecioare așa cum Te-ai sădit în mine ca să vin spre Tine, că Tu ești Cel ce ai zis: «Lăsați copiii să vină la Mine ca să le dau împărăția Mea». O, vremea de azi e grea, Doamne, și nu lasă pe copii să vină la Tine. Ajută-Ți copiii, ajută-i pe cei mici, ajută-l pe Israel cel mic al Tău, că vremea e grea, Doamne. Ajută neamul român să știe să fie creștin, că greu mai suferă sfinții Tăi pe oamenii care se apropie de sfintele lor moaște, și venind nu vin, Doamne, nu vin la Tine cei ce vin la noi să ia de la Tine. Nu vin oamenii, că ei nu vor pe cale, ei nu vor pe ușă, Doamne. Dă-le oamenilor toiag, dă-le cuvânt, dă-le pâine, Doamne, că oamenii nu mai știu ce este pâine.

Israele mititel, să faci milostenie de pâine cerească, să faci, că ai ce să dai, și să te rogi pentru om ca să vină venind când vine spre Domnul. O, să lucrezi minuni, popor mititel; mititel așa cum am fost eu, minunat în iubire așa cum am fost eu, dăruit lui Dumnezeu să fii cum am fost eu.

Sfinții stau cununi-cununi în venirea Ta, Doamne, și se roagă ei în Tine ca să-și plinească cupa rugăciunii lor, Doamne. Dă-ne mângâiere în Israel, dă-ne nouă, sfinților Tăi, Doamne, că pe pământ nimeni nu mai mângâie pe sfinții Tăi. Pe pământ sfinții sunt în jale între oameni, că oamenii nu vin la Tine prin sfinții Tăi, Doamne. Mângâie-l pe Israel cel mititel și fă-Te mare în el, ca să vină prin el la Tine oamenii, Doamne, că oamenii nu văd până nu cred, și nu știu oamenii ce e credința. Primește dorul sfinților Tăi care așteaptă răscumpărarea, căci vestea Ta de veac nou a ajuns în cerul sfinților Tăi, și ei strigă la Tine: «Până când, Doamne, până când? O, până când?».

– O, iată, vremea s-a scurtat. Iată vremea, o, sfinți ai cerului Meu! Nu mai plângeți, fiilor! Nu mai plângeți în cer, că iată, se aude pe pământ că plângeți, căci voi sunteți în venirea Mea. Iată vremea, mângâiați-vă! Un picuț, și mângâierea Mea va cuprinde tot cerul, și pământul la un loc îl voi cuprinde, și Eu vă voi fi mângâiere veșnică. Amin.

Se mângâie sfinții în tine, Israele, că le e dor, fiule scump. Vin sfinții cu Mine la tine. Fii atent ce-ți spun, că îți spun cele proorocite în Scripturi. Vin sfinții cu Mine la tine. Vine Domnul tău cu zecile de mii de sfinți la tine, și toată slava aceasta se va vedea văzută în curând. Curând, curând se va vedea slava Lui, precum fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus; curând, curând se va arăta, curând, curând se va vedea. Amin.

Asemănatu-s-a împărăția cerurilor cu tine, Israele scump, slugă credincioasă, căci veni-va Stăpânul și te va găsi veghind și îți va spune: «Intră în bucuria Domnului tău!». Amin, amin, amin.

06/19-12-1996